

جلسه پدران دبیرستان یک – سخنرانی استاد گیلک روز چهارشنبه ۲۵ مهر ۱۴۰۳

ببینید تعلیم و تربیت مثل یه شرکت سهامی عامه که همه توش سهم دارن. شما سهم دارین، من سهم دارم این شکلی نیست که فکر کنید شرکت خصوصاً هستش و چند نفر جمع شدن یه بهره‌ای بپرن این شکلی نیست. فرزند شما هرگونه‌ای تربیت بشه دیگران رو متأثر می‌کنه فردا میره تو یه موضعی قرار میگیره که با صد نفر می‌خواد ارتباط بگیره نه با دو نفر با یه نفر، با هیچ کس هم که ارتباط نگیره با خودتان، با خویشاوندان تون ارتباط داره و این یه تکلیفی هستش که همیشه به کس دیگه‌ای واگذارش کرد. تربیت رو همیشه تعویض کرد و به کس دیگه‌ای سپرد تعویض پذیر نیست. همکاران ما ببینید بچه‌های شما رو دوست دارن و فرزندان شما رو مثل فرزندان خودشان می‌دانند و دل مشغول بچه‌های شما هستن. نکته دوم هفته بهداشت روانی در واقع سپری شد، چه شکلی ما وقتی غذا می‌خوریم به غذامون این قدر دقت می‌کنیم. چطوری ما به خوردن مان این همه می‌پردازیم اما به روان کاری نداریم و به هر چیزی اجازه میدیم به این روان وارد بشه این شکلی همیشه که. روان اگر اهمیتش بیش از جسم نباشه کمتر نیست. روان کارگردانی میکنه ما باید مراقبت کنیم ببینیم چی وارد این روان ما میشه به هر چیزی اجازه بدین به هر کسی اجازه بدین که وارد بشه. ما توی مباحث بالینی که داریم اینایی که افسرده هستن یا مشکل دارن بهشون میگیم با آدمایی که منفی بافند و انزوا دارن با اینا زیاد نشست و برخاست نکنه چون اثر می‌ذاره رو شما. شما با یه آدم افسرده زیاد در تعامل باشید اثر داره رو شما، این کدورت و این تاریکی رو روان اثر میکنه نباید به هر چیزی اجازه بدیم یعنی ورودی‌های خودتان را دقت کنید ببینید از روان چی وارد میشه، ببین از دیدگان تون چه چیزی جذب می‌کنید، برا روان تان چه چیزی رو جذب می‌کنید که روان تان سالم تر باشه یا نه. همانطوری که برای خودتان این لازمه برای بچه‌ها هم خیلی لازمه. اصل اول برای اینکه بتوانیم تو حوزه پرورشی و تربیتی کاری بکنیم چیه؟ ارتباط، این رو تو جلسه قبلی گفتیم یعنی تا ارتباط نباشه اتفاقی رخ نمیده، شما فکر کنید با بچه ارتباط ندارید مگه می‌توانی کاری کنی، اثر تربیتی بگذاری، نمی‌توانی بگذاری. جاده و بستر و کانالش باید باشه یعنی باید اول ارتباطش برقرار بشه. حالا تو این ارتباط چکار کنیم؟ یکی دو تا قاعده رو بگم یکی تربیت، تربیت در متن زندگی اتفاق می‌افته یعنی چی؟ یعنی فکر نکنیم که تربیت یک تحفه آسمانی است که یهو نازل میشه البته به یک معنا تحفه آسمانی نیست یعنی خدا اگر بخواد هر کسی رو هدایت خواهد کرد اما به معنای زمینیش تحفه این نیست که شما از این دریای تو این تحفه رو من به شما بدم بری خونه بگی تربیت کن نه، پکیج نیست هر کی میگه به شما دروغ میگه. این بسته نانو شته است. انسان مختلف درون هر کسی منحصر به فرد هر کسی یه نسخه است فرزند شما هم نسخه خودشه شما اگر هنرمند باشی نسخه بچه‌ات رو پیدا میکنی. جلسه قبل عرض کردم این بچه‌هی داره تغییر می‌کنه عقلش، هیجانش، رفتارش اجتماعیش، ارزشش و ... اینو گفتیم که بچه‌هی داره دگرگون میشه اما شما باید بدونی جغرافیای وجودی بچه چی داره، بچه شما کجا قویه کجا ضعیفه، استعداد چی

رو دارة استعداد چي رو نداره، نمي تواني زور كني آقا رياضي نمي توانه بخونه علاقه هم نداره هر چي زور كني بهتر هم نميشه. البته يه دوره از مدرسه هست كه تكاليف رو بايد انجام بديم اما وقتي نوبت انتخاب ميشه گذر از دوره متوسطه يك به دو، يا از دو به دانشگاه يا از دانشگاه به شغله اون جا به مرز انتخاب بايد احترام گذاشته بشه. نمي توانيم رهاش كنيم، ميگه نمي توانم يا مثلاً متن اينو نمي تونه بخونه، چه اجباريه مگه قراره همه يه شغل خاص داشته باشند اين همه تنوع. لذا اين تفاوته اجازه نميده نسخه بديم و تربيت دارة تو متن زندگي اتفاق مي افتد يعني شما از اين در كه ميري بيرون بچه رو مي بيني بغلش مي كني، مي بوسي يا هر رفتار ديگري، تربيت دارة اتفاق ميوفته. مثل اين نيست كه بيای بگي بشين مي خوام تربيت كنم اين نيست حالا بنظر تان با همه حرفايي كه زديم ما در متفاوت بودن مشركيم يعني نسخه هاي وجودي مان با هم متفاوت.

قانون دوم كه الان مي خوام عرض كنم ببينيد تربيت تو اوقات غير رسمي بهتر از رسمي اتفاق مي افته تربيت در اوقات غير رسمي شما با بچه ات بازي مي كني ديدى اينو خودت تجربه كردى با بچه تو بازي كردن بهتر مي تواني اون حرف دلت رو كه مي خواي بهش منتقل بكني. راحت تره تا موقعي كه خيلي با ديسپلين بشيني بگي بابا چون بذاري حرفي رو بهت بزنم اين رسمي كه شد نرمال كه شد درجه اثرش مياد پايين، اما تو غير رسمي درجه اش مير به بالا پس حواس تان به كارهايي حتي مثل غذا خوردن هم باشه سفره انداختن دور هم خانواده جمع شدين دارين غذا مي خورين اين جا اون تربيت دارة كار خودشو مي كنه ها يعني بچه دارة اون فيلم برداري رو انجام ميده به تو نگاه مي كنه، به مادرش نگاه مي كنه، به خواهرش نگاه مي كنه دارة ضبط مي كنه كه چطور ميخوري يا راجع به كي حرف مي زني يا تو چه فكري هستي يا ناله مي كني ناله نمي كني يا اميدواري اميدوار نيستي و تو همين سفره دارة تمام اين علائم تربيتي دارة اتفاق مي افته. تو اوقات غير رسمي تربيت خيلي اثرش شديدتره پس يعني شما تو زندگي واقعي كه يه زندگي طبيعي دارين دنبال مي كنين خيلي مي تونين اثرگذار باشين و بايد ازش مراقبت بكنين. شما و من نمي توانيم به سوال هاي جديد و پرسش هاي جديد بچه ها پاسخ قديمي بديم يعني ما يه سوادى داريم مال يه دوره ديگه بچه هاي ما الان مال يه دوره ديگه هستن. يه سوال جديدي از ما ميكنه ما با اون سواد نمي توانيم به اين سوال پاسخ بديم سوادمان بايد سواد نو باشه، سواد تازه اي بايد باشه. ما بايد سوادمان رو بكشيم بالا يعني بايد چيكار كنيم؟ يعني بايد بريم خودمان را ارتقا بديم بين خودمان را بالا بكشيم. گاهي اوقات لازمه كه ما از ديدگاه منتقدانه به موضوعات نگاه كنيم خب بالاخره همهي ما مي توانيم منتقد باشيم و البته اين نکته هم مهمه كه ما بايد در خانه بتوانيم مشكلات رو مديريت كنيم يعني چي؟ يعني اگر يك مورد يا يك خطايي در خانه رخ داد ما بايد بدانيم كه براي بار اول چه برخوردی بايد صورت بگيره، براي بار دوم چي و اينكه بتوانيم جلوي تكرار اون رو هم بگيريم. گاهي ممكنه جوون شما نياز به خلوت داشته باشه كه اين طبعيه ولي يه موقع هست كه اين علاقه به قهر و خلوت زياد ميشه و ميشه فهميد كه از مقدار كنترل و عادي بودن خارج شده اون موقع هستش كه بايد وارد عمل شد. اولين هنر تو ارتباط فرصت شناسيه، وقتشه يكي يه كاري بكنه الان وقتشه بچه رو ببوسيد يا الان وقتشه دستشو بگيريد يه وقتايي هرچي دور بزني نميشه پس اولين هنرمندي شما تو ارتباط اينه كه حالا كه با هم هستيم داريم با هم طي مسير مي كنيم تو زندگي ببينيد الان وقت چيه.